

L'alfa i l'omega dels llibres

L'interior de la llibreria Geli el 1910, des de l'accés per la Cort Reial CRDI - AJUNTAMENT DE GIRONA.

Els llibres, fins a tercer de BUP, els comprava a l'Estanc de Salt, que me'ls guardava cada setmana amb el fascicle corresponent d'aquella col·lecció de literatura universal de l'editorial Orbis que després he vist despatxada a tantes fires de saldo. La primera llibreria de debò no la vaig conèixer fins als setze anys, quan vaig entrar a El Setè Cel amb una llista de títols que portava gargotejada de casa i que vaig allargar titubejant a l'enyorat Josep Paulí per damunt de la tauleta, com si li passés una recepta vergonyosa, perquè les llibreries, a una certa edat, també són llocs d'iniciació a l'edat adulta, com el bar on vas prendre la primera cervesa o el

cinema on vas rebre el primer petó. La segona va ser la Dalmau, al principi de la Rambla, i m'hi va haver de portar el meu germà gran perquè, abans de començar a la universitat, només havia anat tota sola una vegada a Girona i tenia tan poca vida que m'hi havia perdut, desgraciada de mi: les llibreries, des de llavors, també són llocs on et fas acompanyar de gent molt estimada.

A la Geli, l'única que encara existeix de les tres que van franquejar-me l'accés als llibres, hi vaig entrar per primer cop als divuit anys i encarna, a tots els efectes, l'ingrés en la majoria d'edat llibresca, com si diguéssim el pas del mite al logos. Va ser el dia que vaig confirmar que la llegenda segons la qual "si no trobes un llibre a can Geli, no el trobaràs enlloc" era absolutament verídica, perquè a cap altre lloc del món hauria pogut aconseguir per al pare un manual d'electricitat de l'any de la picor que el senyor Pere Rodeja va localitzar, encara no sé per quina mena de conjur secret, rere aquella porteta del magatzem que m'afigurava com un gabinet de meravelles. En un establiment que ja vessava de llibres, que existís una rebotiga on es guardaven més tresors ignots afegia una gota de fantasia que només semblava possible als contes de Borges o als teatrets de màgia d'abans. Pere Rodeja era el nostre Jakob Mendel, aquell prodigi de memòria que va crear Stefan Zweig per retratar el llibreter que s'erigia en el dipositari del miraculum mundi des de la seva taula del Cafè Gluck i que costaria tan poc d'imaginar en un racó de la mateixa llibreria Geli, vora un prestatge cantoner, fullejant catàlegs bibliogràfics a la llum d'una llàntia d'acetilè. Perquè entrar a la Geli, encara avui, obra el miracle de suspendre el temps, de crear al cor de la ciutat un forat interestel·lar de temps detingut, amb el seu empostissat de fusta, el cruït dels passos, els mobles centenaris. La Geli és l'alfa i l'omega del món dels llibres. Que ara es transformi en una joieria només fa sentir més recança per la pedra preciosa que ja teníem i perdrem.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 18-05-2022, Pàgina 17

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2141279-l-alfa-i-l-omega-dels-llibres.html>